



Samling af Afgørelser

Sag C-580/15

**Maria Eugenia Van der Weegen m.fl
mod
Belgische Staat**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge)

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 56 TEUF – artikel 36 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde – skattelovgivning – indkomstskat – skattefritagelse for renter, der udbetales af banker, som opfylder visse retlige betingelser – indirekte forskelsbehandling – banker hjemmehørende i Belgien og banker hjemmehørende i en anden medlemsstat«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017

Fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — skattelovgivning — foranstaltning, som finder anvendelse uden forskel på alle tjenesteydelser — national lovgivning, hvorefter en skattefritagelsesordning gælder for indkomst fra opsparingskonti hos leverandører af banktjenester, der opfylder betingelser, der er særbestemmelser for det nationale marked — ikke tilladt

(Art. 56, TEUF; EØF-aftalen, art. 36)

Artikel 56 TEUF og artikel 36 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter en skattefritagelsesordning, i den udstrækning denne ordning – selv om den gælder uden forskel for indkomst fra opsparingskonti hos leverandører af banktjenester hjemmehørende i Belgien eller i en anden EØS-medlemsstat – fastsætter betingelser for adgangen til det belgiske bankmarked for tjenesteydere hjemmehørende i andre medlemsstater, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

Den i hovedsagen omhandlede lovgivning fastlægger en skatteordning, der anvendes uden forskel på afkast fra en opsparingskonto udbetalt af banker hjemmehørende i Belgien og afkast udbetalt af banker hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Det forholder sig imidlertid således, at selv en national lovgivning, som finder anvendelse uden forskel på alle tjenesteydelser uafhængigt af, hvor tjenesteyderen er hjemmehørende, kan udgøre en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser, idet den forbeholder muligheden for at udnytte en fordel til alene at gælde brugere af disse tjenesteydelser, som opfylder visse betingelser, som faktisk er særbestemmelser på det nationale marked og således fratager brugere af andre tjenesteydelser, som i det væsentlige er sammenlignelige, men som ikke opfylder de særlige betingelser fastsat i denne lovgivning, muligheden for at udnytte denne fordel. En sådan lovgivning påvirker således situationen for brugerne af tjenesteydelserne som sådan og kan derfor afholde brugerne fra at bruge tjenesteydelser fra visse tjenesteydere, da de tjenester, som disse sidstnævnte tilbyder, ikke opfylder de

betingelser, der er fastsat i den pågældende lovgivning, som følgelig opstiller betingelser for adgangen til markedet (jf. i denne retning dom af 10.5.1995, Alpine Investments, C-384/93, EU:C:1995:126, præmis 26-28 og 35-38, og af 10.11.2011, Kommissionen mod Portugal, C-212/09, EU:C:2011:717, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis).

(jf. præmis 28, 29 og 45 samt domskonkl.)